

หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อผู้บริหารหัวหน้าส่วนราชการ

** เรื่องชัช จรุงศิริวัฒน์

ในการกำหนดการเรียกชื่อหัวหน้า “ส่วนราชการ” ของกระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ ที่มีการแบ่งส่วนราชการอย่างถูกต้องอย่างเป็นทางการของส่วนราชการไทย จะมีการออกเป็นพระราชกฤษฎีกา หรือเป็นประกาศ หรือเป็นกฎกระทรวง(ทบวง)รองรับการแบ่งส่วนราชการนั้นๆ และจะมีผลผูกพันที่ “รัฐ” ต้องมีภาระต้องจ่าย “เงินประจำตำแหน่ง” ให้กับผู้ครองตำแหน่ง “ผู้บริหาร” ของหน่วยงานนั้นๆ เมื่อผู้บริหารหน่วยงานนั้น “ดำรงตำแหน่ง” และครองตำแหน่งถึง “ระดับ” (ซี 8 ในระบบพีซีดีเอ็ม) ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการจ่ายเงินประจำตำแหน่ง เช่น พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. 2538 และพระราชกฤษฎีกาได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการฯ พ.ศ. 2538 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในการจ่ายเงินประจำตำแหน่ง รัฐจะจ่ายตาม “ประเภทราชการ” นั้นๆ เช่น ข้าราชการพลเรือนสามัญ (ก.พ. , ก.พ.อ. ,ก.อ.) ข้าราชการตุลาการ(กต.) ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหาร ซึ่งข้าราชการแต่ละประเภทก็จะมีเงินประจำตำแหน่งแตกต่างกันไป แต่ถ้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ เช่น ข้าราชการที่สังกัด ก.พ. หรือ ก.พ.อ. หรือ ก.อ. ตามกฎหมายให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 8 (ตามระบบพีซีดีเอ็มที่ยกเลิกไป) ขึ้นไป

กลับมาดูที่การแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยต่างๆ ของรัฐในประเทศไทย เดิมเป็นอำนาจของทบวง

มหาวิทยาลัย(ชื่อเดิมในขณะนั้น) มหาวิทยาลัยต่างๆ ไม่สามารถดำเนินการแบ่งส่วนราชการของตนเองขึ้นมาใหม่ได้ ต้องขอความเห็นชอบและได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย(ชื่อเดิมในขณะนั้น) เช่น การจัดตั้งภาควิชาใหม่ การจัดตั้งคณะใหม่ การจัดตั้งกองใหม่ ฯลฯ เพราะมันจะไปเพิ่มภาระของรัฐในการจ่ายเงินประจำตำแหน่งผู้บริหารหน่วยงานเหล่านั้น ภายหลังมีการกระจายอำนาจในการแบ่งส่วนราชการไปให้มหาวิทยาลัยต่างๆ สามารถดำเนินการเองได้โดยออกเป็นประกาศสภามหาวิทยาลัย ดังนั้นมหาวิทยาลัยต่างๆจึงมีการตั้งคณะใหม่ๆ กองใหม่ๆ เพิ่มเติมขึ้นมาเป็นจำนวนมากมาย แต่ผู้บริหารหน่วยงานใหม่เหล่านี้ไม่สามารถรับเงินประจำตำแหน่ง ในตำแหน่งของคณบดี ผู้อำนวยการกอง ที่มีมหาวิทยาลัยตั้งขึ้นมาเอง จากเงินงบประมาณแผ่นดินได้ แต่เนื่องจากต้องทำหน้าที่เป็น “ผู้บริหาร” ที่มีภารกิจและหน้าที่ความรับผิดชอบเหมือนกับคณบดี เหมือนกับผู้อำนวยการกอง ที่ถูกจัดตั้งส่วนราชการที่ออกประกาศเป็นกฎกระทรวง มหาวิทยาลัยจึงจ่ายเงินประจำตำแหน่งผู้บริหารเหล่านี้ด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

ปกติการตั้งชื่อ “หัวหน้าส่วนราชการ” ของกระทรวง ทบวง กรม ต่างๆจะมี “หลักเกณฑ์” หรือ “แนวทาง” ในการตั้งชื่อ “ผู้บริหาร” หน่วยงานที่เหมือนกัน เรียงลำดับจากสูงไปหาต่ำ เช่น

** นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ ผู้เชี่ยวชาญประจำสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยขอนแก่น

หน่วยงาน	ชื่อตำแหน่งบริหาร
1. ระดับ กระทรวง/ทบวง	ผู้บริหารเรียกว่า ปลัด(ซี 11 เดิม)
2. ระดับ กรม	ผู้บริหารเรียกว่า อธิบดี(ซี 10 เดิม)
3. ระดับ สำนัก	ผู้บริหารเรียกว่า ผู้อำนวยการ(ซี 9 เดิม)
4. ระดับ กอง	ผู้บริหารเรียกว่า ผู้อำนวยการ(ซี 8 เดิม)
5. ระดับ	ส่วนผู้บริหารเรียกว่า ผู้อำนวยการ(ซี 8 เดิม)
6. ระดับ	สำนักงานผู้บริหารเรียกว่า หัวหน้า(ซี 7 เดิม)
7. ระดับ	งานผู้บริหารเรียกว่า หัวหน้า(ซี 7 เดิม)
8. ระดับ	หน่วยผู้บริหารเรียกว่า หัวหน้า(ซี 6 เดิม)
9. ระดับ	หมวดผู้บริหารเรียกว่า หัวหน้า(ซี 5 เดิม)

ทุกกระทรวงส่วนใหญ่จะมีการแบ่งส่วนราชการตามลำดับข้างต้น แต่ในกระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นกระทรวงใหญ่ ที่เกิดจากการรวมกันของสองหน่วยงานในระดับกระทรวง/เทียบเท่า คือกระทรวงศึกษาธิการ(เดิม)

ที่จัดการเรียนการสอนในระดับต่ำกว่าปริญญา + ทบวงมหาวิทยาลัย(เดิม)ที่จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาขึ้นไป กลายเป็นกระทรวงใหม่ที่เรียกว่า “กระทรวงศึกษาธิการ” (ซ้ำกับชื่อเดิม)

กระทรวงศึกษาธิการ(เดิม) + ทบวงมหาวิทยาลัย(เดิม) = กระทรวงศึกษาธิการ(ใหม่)

ในความเห็นของผู้เขียนฯ เห็นว่ากระทรวงศึกษาธิการใหม่นี้เป็นระดับ “ซูปเปอร์กระทรวง” เพราะเป็นกระทรวงที่ใหญ่มาก ที่เกิดจากการรวมกันของสองกระทรวง/เทียบเท่า มีผู้บริหารเทียบเท่ากับซี 11 เดิมถึง 5 (คน)ตำแหน่ง คือ

1. ปลัดกระทรวง
2. เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
4. เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
5. เลขาธิการสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ตำแหน่งผู้บริหารทั้ง 5 ตำแหน่งข้างต้นอาจเรียกได้ว่าเป็น 5 เสือกระทรวงศึกษาธิการ เพราะมีค่างานเทียบเท่ากับซี 11 เดิมเท่ากันทุกตำแหน่ง และปลัด

กระทรวง “ไม่ใช่ผู้บังคับบัญชา” ของ 4 เลขาธิการสำนักงานฯ ของกระทรวงศึกษาธิการ ในขณะที่กระทรวงอื่นๆ สายงานการบังคับบัญชามีผู้บริหารกระทรวงที่เป็นข้าราชการประจำสูงสุดคือ “ปลัดกระทรวง” (เทียบเท่าซี 11 เดิม) รองลงมาเป็นตำแหน่งรองปลัดกระทรวง (เทียบเท่าซี 10 เดิม) และอธิบดีกรมต่างๆ (เทียบเท่าซี 10 เดิม) ตามลำดับ เนื่องจากตำแหน่งรองปลัดกระทรวง และตำแหน่งอธิบดี เป็นตำแหน่งที่มีค่างานเทียบเท่าซี 10 เดิมเท่ากัน จะเห็นได้ในบางกระทรวงเมื่อถึงฤดูการโยกย้ายอาจมีรองปลัดกระทรวงซึ่งชื่อของตำแหน่งดูเหมือนว่าจะ “ใหญ่” กว่าระดับอธิบดี ถูกโยกย้ายไปเป็นอธิบดีได้เป็นเรื่องปกติธรรมดา โดยไม่มีรองปลัดกระทรวงคนใดที่ถูกโยกย้ายไปเป็นอธิบดีไปยื่นเรื่องร้องเรียนกล่าวทุกข์ต่อผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งโยกย้าย

มหาวิทยาลัยต่างๆอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ “สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” ที่มีผู้บริหารเรียกว่า “เลขาธิการ” (ซี 11 เดิม) มหาวิทยาลัยของรัฐมีค่า

งานฐานะเทียบเท่าได้ใน “ระดับกรม” ของกระทรวงอื่นๆ มีผู้บริหารเรียกว่า “อธิบดี” (ซี 10 เดิม) ส่วนผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเรียกว่า “อธิการบดี” และเนื่องจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยเป็นตำแหน่ง “บริหารที่มีวาระ” และมีฐานะเทียบเท่ากรมจึงรับเงินประจำตำแหน่งเท่ากับอธิบดีกรมในกระทรวงอื่นๆ *แม้อธิการบดีท่านนั้นขณะที่ยังดำรงตำแหน่งจะมีระดับ ยังไม่ถึงระดับ 10(เดิม)ก็ตาม*

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยต่างๆ มีการแบ่งส่วนราชการ “ภายใน” เพิ่มขึ้นมากมาย ตามภาระงาน และภารกิจของหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่ โดยจัดทำด้วยการออกเป็นประกาศของสภามหาวิทยาลัย การแบ่งส่วนราชการในระดับคณะ ซึ่งแต่เดิมทบวงมหาวิทยาลัย (ชื่อเดิมในขณะนั้น) ได้มีการแบ่งส่วนราชการในสำนักงานคณบดีของมหาวิทยาลัยต่างๆ ออกเป็น 4 งาน คือ

1. งานบริหารและธุรการ
2. งานคลังและพัสดุ
3. งานบริหารการศึกษา
4. งานนโยบายและแผน

ส่วนในคณะที่มีขนาดใหญ่ก็จะมีงานที่ 5 เพิ่มขึ้นมาอีกหนึ่งงานเรียกว่า “งานบริหารวิชาการและวิจัย” และทุกงานในสำนักงานคณบดีมีผู้บริหารที่เรียกว่า “หัวหน้างาน” (ซี 7 เดิม) และในสำนักงานคณบดีจะมีผู้บริหารเหนือกว่าระดับงานเรียกว่า “เลขานุการคณะ” (ซี 7,8 เดิม) ซึ่งภายหลังต่อมากำหนดให้เรียกว่า “หัวหน้าสำนักงานคณบดี” ปัจจุบันในหลายคณะของหลายมหาวิทยาลัยมีทั้งการยุบรวม 5 งานนี้ใหม่ บางคณะควรรวม 2 งานแล้วกำหนดให้เรียกว่า “กลุ่มภารกิจ” บางคณะควรรวม 2 งานแล้วกำหนดให้เรียกว่า “กลุ่มงาน” บางคณะมีการจัดตั้ง “งาน” เพิ่มขึ้นมาใหม่ ในระดับคณะ ผู้เขียนไม่ได้ติดใจอะไร ในการกำหนดหรือเรียกชื่อผู้บริหารของ “กลุ่มภารกิจ” หรือของ “กลุ่มงาน” หรือของ “งาน” ยังเรียกเหมือนกันหมดว่า “หัวหน้า” เช่น หัวหน้ากลุ่มภารกิจ... หัวหน้ากลุ่มงาน... หรือ หัวหน้างาน...ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าถูกต้องและชอบแล้ว ที่จะกำหนดหรือเรียกผู้บริหารในระดับ “กลุ่มภารกิจ” หรือ “กลุ่มงาน” หรือ “งาน”

ให้เรียกว่า “หัวหน้า” แต่ถ้ากำหนดหรือเรียกผู้บริหารในระดับนี้ว่า “ผู้อำนวยการ” จะไม่ถูกต้องทันที เพราะส่วนราชการเหล่านี้เป็นแค่ “ระดับงาน” ซึ่งเทียบค่างานเพียงแค่ซี 7 เดิมเท่านั้น ยังมีค่างานยังไม่ถึงระดับเทียบเท่ากองที่มีค่างานเป็นระดับซี 7-8 (เดิม) และคณะก็ไม่สามารถที่จะกำหนดค่างานของกลุ่มงาน หรือกลุ่มภารกิจ ภายใต้อำนาจสำนักงานคณบดีให้มีค่างานถึงระดับ 8(เดิม)ได้ เพราะมันจะขัดกับหลักการบริหารงานบุคคลที่ผู้บริหารสำนักงานคณบดี(ตำแหน่งเลขานุการคณะ/หัวหน้าสำนักงานคณบดี) เป็น “ผู้บังคับบัญชา” ของผู้บริหารกลุ่มภารกิจ/กลุ่มงานที่ผู้บังคับบัญชาจะมีค่างานบริหารอยู่ระดับ(ซี 8 เดิม)เท่ากับมีค่างานบริหารของ “ผู้ใต้บังคับบัญชา” ไม่ได้! แต่ผู้บังคับบัญชาอาจจะมียุทธวิธีหรือซีเท่าๆกับ หรือต่ำกว่าผู้ใต้บังคับบัญชาที่ไม่ใช่ผู้บริหาร เช่น หัวหน้างาน/หัวหน้ากลุ่มภารกิจ เป็นระดับชำนาญการ (ซี 6-7 เดิม) อาจมีลูกน้องเป็นชำนาญการพิเศษ(ซี 8 เดิม)ได้

ซึ่งจะแตกต่างไปกับตัวอย่างของ 5 เสือกระทรวงศึกษาธิการที่ผู้เขียนกล่าวมาข้างต้น ที่ว่าทั้ง 5 เสือกระทรวงศึกษาธิการอยู่ระนาบเดียวกัน ปลัดกระทรวงมิใช่ “ผู้ใต้บังคับบัญชา” ของอีก 4 เลขาธิการฯ

ในส่วนกลางของมหาวิทยาลัยก็มีการแบ่งส่วนราชการ “ภายใน” เพิ่มขึ้นมากมาย บางหน่วยงานเรียกว่า “สำนักงาน” บางหน่วยงานเรียกว่า “กอง” ในความเห็นของผู้เขียนถ้าเป็นหน่วยงานส่วนกลางของมหาวิทยาลัย หน่วยงานที่กำหนดชื่อเรียกว่า “สำนักงาน” มีฐานะค่างานใหญ่กว่าระดับ “งาน”(ซี 7 เดิม) แต่ค่างานยังไม่ถึงกับระดับ “กอง” (ซี 8 เดิม) ดังนั้นการกำหนดหรือเรียกชื่อผู้บริหารของหน่วยงานที่เรียกว่า “สำนักงาน” ที่ถูกต้องจะต้องเรียกว่า “หัวหน้าสำนักงาน” ไม่ควรกำหนดหรือเรียกว่า “ผู้อำนวยการสำนักงาน” เพราะชื่อของหน่วยงานก็ระบุว่าเป็น “สำนักงาน” โดยมีคำว่า “งาน” อยู่ต่อท้ายคำว่า “สำนัก” มีฐานะค่างานใหญ่กว่างานเท่านั้น แต่ยังไม่ถึงระดับของ “กอง”

เป็นเรื่องน่าตลกมาก ถ้าเป็นหน่วยงานในมหาวิทยาลัยเดียวกัน ที่กำหนดให้เรียกชื่อผู้บริหาร “สำนักงาน” หนึ่งว่า “หัวหน้าสำนักงาน” ในขณะที่ผู้

บริหารอีกสำนักงานหนึ่งเรียกว่า “ผู้อำนวยการสำนักงาน” เพราะการที่จะกำหนดหรือเรียกชื่อผู้บริหารหน่วยงานที่ชื่อของของหน่วยงานและมีค่างานเท่ากันกำหนดเป็น “สำนักงาน” ให้มี “ชื่อทางการบริหาร” ที่แตกต่างกันหรือไม่เหมือนกัน มหาวิทยาลัยควรมีหลักเกณฑ์หรืออธิบายได้ว่ามีตัวชี้วัดอะไร? มาใช้ในการกำหนดในการเรียกชื่อของตำแหน่งผู้บริหาร “สำนักงาน” หนึ่งว่าหัวหน้าสำนักงาน... อีกสำนักงานหนึ่งว่าผู้อำนวยการสำนักงาน...

ผู้เขียนขอยกตัวอย่างการกำหนดหรือเรียกชื่อผู้บริหารหน่วยงานระดับ “โรงเรียน” ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(สพฐ.) ว่าทำไม? บางโรงเรียนเรียกผู้บริหารว่า “ครูใหญ่” บางโรงเรียนเรียกผู้บริหารว่า “อาจารย์ใหญ่” บางโรงเรียนเรียกผู้บริหารว่า “ผู้อำนวยการ” ทั้งๆที่ชื่อของหน่วยงานเรียกว่า “โรงเรียน” เหมือนกัน สพฐ. มีหลักเกณฑ์ในการที่กำหนดในการเรียกชื่อทางการบริหารที่แตกต่างกัน โดยการนำ จำนวนนักเรียน จำนวนบุคลากร จำนวนห้องเรียน ฯลฯ เข้ามาเป็นตัวกำหนดว่า โรงเรียนขนาดใดที่มี จำนวนนักเรียน จำนวนบุคลากร จำนวนห้องเรียน เป็นจำนวนเท่าใดถึงจะเรียกผู้บริหารโรงเรียนว่า “ครูใหญ่” หรือ “อาจารย์ใหญ่” หรือ “ผู้อำนวยการ”

หน่วยงานในมหาวิทยาลัย ถ้าเป็น “สำนักงาน” เหมือนกัน หากผู้บริหารสำนักงานหนึ่งเรียกว่า “หัวหน้าสำนักงาน” ในขณะที่ผู้บริหารอีกสำนักงานหนึ่งเรียกว่า “ผู้อำนวยการสำนักงาน” มหาวิทยาลัยต้องตอบให้ได้ว่าเอาหลักเกณฑ์อะไรมาเป็นตัวเรียกผู้บริหารให้แตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยจะเอาจำนวน “บุคลากร” หรือจะเอาจำนวน “งาน” หรือ หรือจะเอาจำนวน “.....” ภายใต้อำนาจสำนักงานนั้นๆ มาเป็น “ตัวชี้วัด” ต้องตอบหรือกำหนดให้ชัดเจน เพราะมันจะมีผลถึงการได้รับ “เงินประจำตำแหน่ง” เพราะคนที่ เป็น “ผู้อำนวยการ” เท่านั้น! ถึงจะได้รับเงินประจำตำแหน่งจากเงินรายได้ แต่ไม่สามารถรับเงินประจำตำแหน่งจากเงินงบประมาณแผ่นดิน และผู้ที่ เป็น “หัวหน้าสำนักงาน...” ก็จะไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่งเช่นกันเพราะไม่มีกฎหมายรองรับ ยกเว้นตำแหน่ง “หัวหน้าสำนักงานคณบดี” และ “ผอ.สำนักงาน

อธิการบดี” ที่มีสิทธิ์ในการรับเงินประจำตำแหน่ง เพราะชื่อของตำแหน่งเดิมเรียกว่า “เลขานุการคณะ” หรือ “หัวหน้าสำนักงานอธิการบดี” เป็นตำแหน่งทางการบริหารที่มีกฎหมายรองรับในการให้รับเงินประจำตำแหน่ง(พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. 2538 และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

ผู้เขียนมีความเห็นว่า ถ้าเป็นหน่วยภายในของมหาวิทยาลัยที่เรียกว่า “สำนักงาน” ผู้บริหารควรเรียกว่า “หัวหน้าสำนักงาน” เหมือนทั้งหมด! ด้วยเหตุผลที่ว่า เป็นหน่วยงานที่ใหญ่กว่างาน แต่ยังไม่ใหญ่ถึงกับระดับกอง (ถ้าใหญ่เท่ากับกองก็กำหนดให้เป็นกองไปเลยจะมากำหนดเป็นสำนักงานทำไม?) และมีคำว่างานอยู่ท้ายคำว่าสำนัก แต่เหตุผลนี้เอาไปใช้ หรือ อธิบาย กับหน่วยงาน/ส่วนราชการที่ใหญ่กว่าระดับกรมหรือมหาวิทยาลัยไม่ได้ เช่น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา แม้ชื่อของหน่วยงานจะเรียกว่า “สำนักงาน” และมีคำว่างานอยู่ท้ายคำว่าสำนักก็ตาม แต่ผู้บริหารไม่เรียกว่า “หัวหน้าสำนักงาน”(เทียบเท่าซี 7 เดิม) แต่จะเรียกว่า “เลขาธิการสำนักงาน” (เทียบเท่าซี 11 เดิม) หรือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ผู้บริหารหน่วยงานจะเรียกว่า “เลขาธิการสำนักงาน” (เทียบเท่าซี 11 เดิม) หรือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้บริหารหน่วยงานจะเรียกว่า “ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ” (เทียบเท่าซี 11 เดิม) ฯลฯ

ถ้าหน่วยงานนั้น ไม่มี คำว่า “งาน” ต่อท้าย คำว่า “สำนัก” จะหมายความว่าหน่วยงานนั้นมีค่างานสถานะใหญ่กว่าค่างานของ “กอง” เช่น สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา(กองแผนงานเดิม ในทบวงฯ) , สำนักส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากร(กองการเจ้าหน้าที่เดิม ในทบวงฯ) ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา(สกอ.) แม้ชื่อตำแหน่งผู้บริหารหน่วยงานจะเรียกว่า “ผู้อำนวยการ” เหมือนกับที่เรียกผู้บริหารระดับกอง แต่ระดับค่างานของผู้บริหารสำนักจะเป็นระดับ 9 (เดิม) ในขณะที่ผู้อำนวยการกองมีค่างานเพียงแค่ระดับ 7-8 (เดิม) เท่านั้น และเนื่องจาก “สำนัก” เป็นหน่วยงานที่ใหญ่กว่าระดับ “กอง” จึงมีการแบ่งส่วนราชการภายใต้ “สำนัก” เล็กลงไปอีกเรียกว่า “ส่วน” ซึ่งมีสถานะใหญ่กว่า

“งาน” ของกอง(แต่ไม่เท่ากอง) จึงเรียกผู้บริหารส่วนว่า “ผู้อำนวยการส่วน”(เทียบเท่าซี 8 เดิม)

และแม้ว่าจะเรียกว่า “ผู้อำนวยการส่วน...” (เทียบเท่าซี 8 เดิม) แต่ก็ไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่ง จำนวน 5,600 บาท/เดือน + ค่าตอบแทน 5,600 บาท/เดือน(รวมเป็น 11,200บาท/เดือน) เหมือนผู้อำนวยการกองทั่วไป ผู้อำนวยการส่วน(ในทุกกระทรวง)จะได้รับเฉพาะเงินค่าตอบแทน 3,500 บาท/เดือน เท่านั้น เพราะเป็นตำแหน่งทางการบริหารที่ไม่มีกฎหมายรองรับในการให้รับเงินประจำตำแหน่ง(ตามพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. 2538 และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

การที่ “ผู้อำนวยการส่วน”(เทียบเท่าซี 8 เดิม) ได้รับเงินค่าตอบแทน 3,500 บาท/เดือนนั้น เป็นเพราะมติคณะรัฐมนตรี กำหนดให้ข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งระดับ 8/เทียบเท่า ที่ไม่ใช่ผู้บริหารตามพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. 2538 กำหนดให้ได้รับเงินค่าตอบแทน 3,500 บาท/เดือน และได้รับมาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2547 เป็นต้นมา ซึ่งทำให้ข้าราชการสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่ครองตำแหน่งชำนาญการ(7-8) ที่ปัจจุบันเรียกว่า ชำนาญการพิเศษ เมื่อเงินเดือนถึงขั้นต่ำของระดับ 8 จึงมีส่วนได้รับเงินค่าตอบแทน 3,500 บาท/เดือน นี้เหมือนผู้อำนวยการส่วนไปด้วย....